

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem v právní věci

žalobce: **A. R.**, nar. X.
v ČR bytem X.
zastoupen Mgr. Pavlem Kehllem, advokátem
sídlem Panská 895/6, Praha 1

proti

žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2021, č. j. CPR-30332-3/ČJ-2020-930310-V230,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Krajské ředitelství policie Zlínského kraje rozhodnutím ze dne 24. 7. 2020, č. j. KRPZ-22972-38/ČJ-2020-150026-SV, uložilo žalobci správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), s dobou, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, v délce 6 měsíců, neboť žalobce byl na území České republiky zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoliv je toto povolení podmínkou k zaměstnání. Žalobci bylo totiž vydáno povolení k zaměstnání pro českou agenturu Vesmir Agency s.r.o. – pomocní skladníci, k místu výkonu práce Vysokomýtská 1104, Holice v Čechách, zatímco žalobce od příjezdu do ČR do kontroly správního orgánu nepřetržitě vykonával práci v areálu společnosti Gumárny Zubří, akciová společnost (dále jen „Gumárny Zubří“). Odvolání žalobce žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaná se v rozporu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), nevypořádala s odvolací námitkou, že správní orgán I. stupně dal přednost informacím získaným od společnosti Gumárny Zubří oproti těm, které následně dokládal žalobce. Ani žalovaná tento postup nevysvětlila. Pochybnosti, které existencí dvou rozporných podkladů vznikly, nebylo dle žalobce možné přehlédnout a odbýt tím, že bude dána přednost tvrzení společnosti Gumárny Zubří. Jediným možným postupem v takové situaci bylo doplnění dokazování případnými výsledky svědků – statutárních orgánů obou společností – kteří by se mohli k tomuto osobně vyjádřit.
3. Žalobce se ztotožňuje s obecným závěrem, že institut pracovní cesty nelze zneužívat k faktické změně místa výkonu práce. To ovšem není případ žalobce – ten vykonával primárně svou pracovní činnost na místě výkonu práce, kde mu bylo vydáno povolení k zaměstnání (resp. zaměstnanecká karta), a na pracovišti společnosti Gumárny Zubří pracoval pouze sporadicky, přičemž respektoval vyslání na pracovní cestu zaměstnavatelem.
4. V posledním žalobním bodě žalobce namítá, že v rámci odvolacího řízení bylo bagatelizováno porušení jeho práva ve správním řízení nevypovídat. Žalobce hned v úvodu na dotaz uvedl, že vypovídat nebude, čímž mělo sepsování protokolu o výsledku skončit. Správní orgán I. stupně ovšem v sepsování protokolu pokračoval, vytvořil tím zmatek, neboť žalobce si byl jist, že správní orgán toto jeho prohlášení zaznamenal a nepochopil tak význam dále kladených otázek a doplnění. Správní orgán tedy nerespektoval ústavně zaručené právo (zakotvené v čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) a přání žalobce coby účastníka řízení ve věci nevypovídat. Žalobce proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované, jednání před soudem

5. Žalovaná ve svém vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. Žalobce v průběhu jednání před soudem zopakoval žalobní argumentaci a setrval na své procesním postoji.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
8. Žaloba **není** důvodná.
9. Podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání.* Cizinec může být přijat do zaměstnání a zaměstnáván, má-li platné povolení k zaměstnání vydané krajskou pobočkou Úřadu práce a platné oprávnění k pobytu na území České republiky [§ 89 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“)]. Povolení k zaměstnání podle § 92 odst. 3 zákona o zaměstnanosti mimo jiné obsahuje místo výkonu práce, druh práce a identifikační údaje zaměstnavatele, u něhož bude cizinec vykonávat zaměstnání. Cizinec může být vyslán na pracovní cestu i mimo místo výkonu práce, které má uvedeno v povolení k zaměstnání, takové vyslání ale musí svým obsahem skutečně odpovídat pracovní cestě. Jinými slovy, prostřednictvím pracovní cesty nelze zastírat faktický výkon práce cizince na jiném místě, než v místě uvedeném v povolení k zaměstnání (rozsudek Nejvyššího správního soudu 25. 7. 2013, č. j. 9 As 48/2013 – 46).
10. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 17. 2. 2020 byla provedena kontrola v areálu společnosti Gumárny Zubří. V tento den pracoval v tomto areálu mimo jiné žalobce.
11. Žalobce měl v cestovním dokladu vízum s platností od 7. 12. 2019 do 4. 3. 2020 vydané za účelem zaměstnání. Dle rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích ze dne 30. 10. 2019 bylo žalobci vydáno povolení k zaměstnání na dobu od 7. 12. 2019 do 4. 3. 2020 u zaměstnavatele Vesmir Agency s.r.o. na druh práce 93331 Pomocní skladníci s místem výkonu práce v provozovně zaměstnavatele Vysokomýtská č. p. 1104, Holice v Čechách.
12. Z výpisu z Cizineckého informačního systému vyplývá, že žalobce byl hlášen od 9. 12. 2019 k ubytování v Rožnově pod Radhoštěm. Dle protokolu o výsledku žalobce ze dne 24. 2. 2020 žalobce výslovně uvedl, že po příjezdu do ČR nastoupil do Gumáren Zubří a nezná společnost Vesmir Agency s.r.o. Ve správním spise je dále zařazen vstupní list ze dne 9. 12. 2019, kde je jako první den nástupu do práce uvedeno 9. 12. 2019, středisko 150, pracoviště „opracování“ a adresa žalobce v Rožnově pod Radhoštěm. Osobní dotazník podepsal žalobce dne 9. 12. 2019 v Zubří. Společnost Gumárny Zubří poskytla správnímu orgánu záznam o docházce žalobce (el. čip KARDIN 37 CZ 150), podle něhož žalobce vykonával od 9. 12. 2019 do 17. 2. 2020 práci v provozovně Gumáren Zubří.
13. Ve spise je dále založena smlouva mezi společnostmi Gumárny Zubří jako objednatelem a OVS Logistics s.r.o. jako zhotovitelem, podle níž druhá jmenovaná společnost bude pro objednatele lisovat, opracovávat, kontrolovat a kompletovat pryžové a plastové díly v sídle objednatele. Pracovní smlouva mezi žalobcem a společností Vesmir Agency s.r.o. byla uzavřena v Praze dne 16. 12. 2019.
14. Do správního spisu byl dále doložen příkaz ke služební cestě, kterým byl žalobce vyslán zaměstnavatelem Vesmir Agency s.r.o. z Prahy na pracovní cestu ke společnosti OVS Logistics s.r.o. do provozovny Gumáren Zubří od 3. 2. 2020 do 24. 2. 2020 a evidence

docházky žalobce. Poté žalobce správnímu orgánu doložil další dokumenty, podle nichž byl žalobce na pracovní cestě v provozovně Gumáren Zubří od 16. 12. 2019 do 20. 12. 2019, od 1. 1. 2020 do 25. 1. 2020 a od 2. 2. 2020 do 17. 2. 2020. Dle žalobcem doložených docházkových sestav žalobce krom uvedených pracovních cest pro svého zaměstnavatele Vesmir Agency s.r.o. v období od 9. 12. 2019 do kontroly dne 17. 2. 2020 nikde nepracoval.

15. Správní orgán I. stupně na str. 6 svého rozhodnutí poukázal na některé rozpory či nesrovnalosti v doložených dokumentech a následně na str. 7 tohoto rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobce vykonával závislou práci v provozovně společnosti Gumárny Zubří. Tato skutečnost je dle správního orgánu jednoznačně doložena vstupním listem, záznamy o docházce, ale také cestovními příkazy doloženými žalobcem, které na sebe časově navazovaly. Cestovní příkazy byly vytvořeny čistě účelově proto, aby zastřely neoprávněný výkon práce ze strany žalobce.
16. Uvedené skutečnosti soud předesílá proto, že je nelze pominout při hodnocení námitky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Požadavek, aby se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení, stanoví obecná úprava § 68 odst. 3 správního řádu. Pokud se správní orgán v rozhodnutí o oprávněm prostředku se všemi uplatněnými námitkami nevypořádá, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45). O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).
17. Z rozhodnutí o odvolání musí být zejména zřejmé, že odvolací orgán prvostupňové rozhodnutí přezkoumal z pohledu všech odvolacích námitek, tj. v rozporu se zákonem nezúžil rozsah odvolacího přezkumu. Pokud se odvolací orgán plně ztotožní s úvahami prvostupňového orgánu, jehož odůvodnění poskytuje odpověď na argumentaci uplatněnou v odvolání, může odvolací správní orgán pouze souhlasně odkázat na závěry prvostupňového rozhodnutí.
18. Odpověď na dílčí odvolací námitku tedy musí být v odvolacím rozhodnutí alespoň implicitně obsažena, nebo musí být odkázáno na relevantní části prvostupňového rozhodnutí. Pokud tyto požadavky odvolací rozhodnutí splňuje, nelze je v tomto rozsahu hodnotit jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodu, třebaže výslovně nereaguje na konkrétní dílčí odvolací argument. Tím spíše se tyto úvahy uplatní v případě skutkových námitek za předpokladu, že správní orgán vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu, vypořádal se se všemi důkazy a odvolací námitka byla uplatněna toliko obecně, bez zdůraznění konkrétních skutečností, které mají být se závěry správních orgánů dle odvolatele v rozporu a které by byly způsobilé skutkové závěry správních orgánů zpochybnit.
19. Žalobce v odvolání namítal, že správní orgán měl k dispozici 2 rozporné informace týkající se nástupu a výkonu zaměstnání v provozovně Gumárny Zubří a dle žalobce bezdůvodně upřednostnil informace od společnosti Gumárny Zubří.
20. Krajský soud nepopírá, že by v odůvodnění napadeného rozhodnutí mohla být daná námitka vypořádána podrobněji, nicméně zejména na str. 7 napadeného rozhodnutí

žalovaná srozumitelně uvádí, že sám žalobce uvedl, že nastoupil hned po příjezdu do práce v provozovně Gumáren Zubří. Zároveň dle žalované nelze aprobovat postup, při němž je žalobce ihned po svém příjezdu přemístěn do podniku, kde měla agentura uzavřenu smlouvu s českým zaměstnavatelem a kde byl při kontrole zastižen. Zaměstnavatel dle žalované nemůže prostřednictvím pracovní cesty vyslat cizince vykonávat práci, k jejímuž výkonu cizinec nemá platné pracovní povolení. Dlouhodobý nebo pravidelný výkon práce mimo místo uvedené v povolení k zaměstnání či zásadní změnu druhu povolené práce představují nepochybně nelegální práci ve smyslu § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců.

21. Konkrétní rozpory týkající se nástupu a výkonu práce v provozovně Gumáren Zubří žalobce v žalobě nezmiňuje. Dílčí otázka, zda žalobce do práce nastoupil již dne 9. 12. 2019 nebo až dne 16. 12. 2019, nebo zda byl formálně do provozovny Gumáren Zubří vyslán zaměstnavatelem na pracovní cestu, nemá pro nosné důvody napadeného rozhodnutí zásadní význam. Skutková podstata věci, totiž závěr žalované, že žalobce od příjezdu do ČR do kontroly dne 17. 2. 2020 vykonával práci výhradně v provozovně Gumáren Zubří, je v napadeném rozhodnutí dostatečně popsána a prokázána jak podklady, které shromáždila žalovaná, tak podklady dodanými samotným žalobcem. S žalovanou se lze ztotožnit i co do závěru, že cestovní příkazy, podle nichž zde byl žalobce vyslán na pracovní cestu od 16. 12. 2019 do 20. 12. 2019, od 1. 1. 2020 do 25. 1. 2020 a od 2. 2. 2020 do 17. 2. 2020 (nebo od 3. 2. 2020 do 24. 2. 2020, v tomto nemá jasno ani žalobce), byly patrně vyhotoveny s účelem obcházet zákon o zaměstnanosti. I kdyby odpovídaly skutečnému stavu, svědčily by jediné správnosti závěru žalované, že žalobce vykonával práci v provozovně Gumáren Zubří.
22. Obecná tvrzení žalobce, že správní orgán měl k dispozici 2 rozporné informace a bezdůvodně upřednostnil pouze jednu z nich, proto neodpovídá obsahu správního spisu a žalovaná nezatížila své rozhodnutí nepřezkoumatelností, pokud za tohoto stavu na str. 5 napadeného rozhodnutí odkázala na zjištění správního orgánu I. stupně a dále učinila skutkové závěry, které naopak v provedeném dokazování oporu mají. Doplnění dokazování případnými výsledky svědků – statutárních orgánů dotčených společností – žalobce ve správním řízení nenavrhoval. Za situace, kdy byl skutkový stav pro účely vydání rozhodnutí zjištěn dostatečně, proto správní orgány nepochybily, pokud z vlastní iniciativy další důkazy neprovedly.
23. S ohledem na shora uvedené soud neshledal důvodnou ani druhou námitku, totiž že žalobce vykonával primárně svou pracovní činnost na místě výkonu práce, kde mu bylo vydáno povolení k zaměstnání, a na pracovišti společnosti Gumárny Zubří pracoval pouze sporadicky. Dle provedených důkazů žalobce vůbec nevykonával práci v místě uvedeném v povolení k zaměstnání (tedy Holice v Čechách), naopak pracoval výhradně v provozovně Gumáren Zubří. V žalobcem doložené evidenci docházky místo práce uvedeno není. Dle záznamů o docházce poskytnutých společností Gumárny Zubří i dle cestovních příkazů doložených samotným žalobcem se však ve dny, kdy má evidovanou docházku, žalobce nacházel právě v provozovně Gumáren Zubří.
24. K poslední námitce krajský soud uvádí, že podle § 169j odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců *správní orgán může za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vyslechnout účastníka řízení. Na výslech účastníka řízení se použijí obdobně ustanovení správního řádu o důkazu svědeckou výpovědí, není-li dále stanoveno jinak.* Podle § 55 odst. 4 a 5 správního řádu *výpověď může odeprít ten, kdo by jí způsobil sobě nebo osobě blízké nebezpečí*

stíhání pro trestný čin nebo správní delikt. Správní orgán svědka před výsledkem poučí o důvodech, pro které nesmí být vyslýchán, o právu odepřít výpověď, o jeho povinnosti vypovídat pravdivě a nic nezamlčet a o právních následcích nepravdivé nebo neúplné výpovědi. Právo odepřít výpověď dle článku 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod je ústavní zásadou, která se nepochybně uplatní i ve správním řízení.

25. Pokud správní orgán účastníka řízení před výsledkem nepoučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi, nelze výpověď použít v neprospěch účastníka řízení, neboť se jedná o důkaz, jenž byl proveden nezákonným způsobem. Taková vada řízení má ovšem vliv na zákonnost rozhodnutí pouze tehdy, pokud by skutkové závěry správních orgánů bez použití nezákonných důkazů nemohly obstát (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2015, č. j. 5 Azs 156/2014 – 40).
26. Námitku vady výsledku uplatnil žalobce již v odvolání, žalovaná na ni odpovídajícím způsobem reagovala na str. 8 napadeného rozhodnutí. Zde uvedla, že z obsahu protokolu nevyplývá, že by byl na žalobce činen jakýkoliv nátlak nebo byl k něčemu nucen. Správní orgán žalobci pokládal otázky a ten se k některým vyjádřil a na některé odmítl vypovídat. Žalobce byl o svých právech a povinnostech opakovaně řádně poučován, po celou dobu byla přítomna výsledku tlumočnice a pan Porada (koordinátor českého zaměstnavatele), přítomnost zmocněnce žalobce nežádal. Žalobce byl schopen vypovídat, s obsahem protokolu souhlasil, nepožadoval žádných změn, oprav, ani doplnění a jako správný a úplný protokol podepsal.
27. Tyto úvahy odpovídají obsahu správního spisu a ani žalobce je nijak nezpochybňuje. Dle krajského soudu tedy bylo na uvážení žalobce, zda a jakým způsobem odpoví na položené dotazy, jaké skutečnosti správnímu orgánu sdělí a které naopak pomine. Samotná skutečnost, že žalobce (který byl poučen o možnosti odepřít výpověď) nejprve uvedl, že vypovídat nebude, aby pak následně alespoň stručně na některé otázky správního orgánu odpověděl, dle krajského soudu bez dalšího nenaznačuje, že by byl žalobce k výpovědi v rozporu s čl. 37 odst. 1 Listiny jakkoliv nucen. Z průběhu výsledku, který je zaznamenán v protokolu, pak nelze ani učinit závěr, že správní orgán „vytvořil zmatek“ a žalobce „nepochopil význam dále kladených otázek a doplnění“, jak žalobce uvádí v žalobě.
28. Nad rámec uvedeného krajský soud dodává, že v nynějším případě i pokud by bylo odhlédnuto od výpovědi žalobce, skutkový stav dostatečně prokazují ostatní listinné důkazy shromážděné ve správním spisu, zejména vstupní list, osobní dotazník, evidence docházky poskytnutá Gumárnami Zubří i cestovní příkazy doložené samotným žalobcem. Všechny důkazy ve shodě prokazují, že žalobce pracoval v provozovně Gumáren Zubří, aniž by měl pro tuto práci pracovní povolení, a naplnil tudíž hypotézu ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců.

V. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 14. dubna 2021

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.